

РЕШЕНИЕ

№ 41

гр. Монтана, 06.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – МОНТАНА, ЧЕТВЪРТИ СЪСТАВ, в публично заседание на пети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ДАНИЕЛ ПСАЛТИРОВ**

при участието на секретаря **ГИНКА АТ. МИТОВА**
като разглежда докладваното от **ДАНИЕЛ ПСАЛТИРОВ** Административно наказателно дело № 20241630200220 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл. 59, ал. 1 и сл. от ЗАНН.

С Наказателно постановление № 23-0996-002622/18.01.2024г. на Началник сектор „ПП“ при ОДМВР Монтана на **В. И. Г.**, ЕГН ***** от с.Г., общ. Монтана за нарушение на чл.23 ал. 1 от ЗДвП, на основание чл. 179 ал.2, пр. 2 от ЗДвП е наложено административно наказание – глоба в размер на 200,00 лева.

Недоволен от така издаденото Наказателно постановление **Г.**, обжалва същото с оплакване че наложеното му наказание е прекалено високо поради влошеното му материално състояние. Предвид на това моли съда да го отмени. В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован не се явява.

Въззиваемата страна редовно призована не се явява.

Въззивният съд, като взе предвид събраните по делото писмени и гласни доказателства, доводите на страните и посочените в жалбата основания, намира за установено следното:

На 14.12.2023 г около 15:20 часа, в град Монтана по улица „Диана“, с посока на движение от КПП Враца към град Лом, жалбоподателят управлявал лек автомобил марка „П.“ с Д.К. № XXXXX. Пред него се движел лек автомобил с Д.К. № XXXXX, което намаля скоростта си на движение с цел извършване на маневра завой на ляво за навлизане в друг път. След намаляне на скоростта на движещото се пред жалбоподателя МПС, **Г.** го блъска в задната част, с което реализира ПТП. На място пристигат служители на сектор „ПП“ при ОДМВР Монтана – свидетелите **М. Д.** и **Г. Т. Д.** съставя акт на жалбоподателя **Г.** за нарушение на член 23,ал.1 от ЗДвП. Въз основа на

съставения акт е издадено обжалваното Наказателно постановление № 23-0996-002622/18.01.2024г. на Началник сектор „ПП“ при ОДМВР Монтана, с което на В. И. Г., ЕГН ***** от с. Г., общ. Монтана за нарушение на чл.23 ал. 1 от ЗДвП, на основание чл. 179 ал.2, пр. 2 от ЗДвП е наложено административно наказание – глоба в размер на 200,00 лева. В срока на обжалване Г. подава жалба срещу него въз основа на която е образувано настоящото производство.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена, въз основа на писмените и гласни доказателства събрани в хода на въззивното производство. Съдът изцяло кредитира показанията на разпитаните по делото свидетели Д. и Т.. Същите дават правдиви и непротиворечиви показания за факти, които лично са възприели.

При така установената фактическа обстановка, настоящият съдебен състав счита, че обжалваното наказателно постановление отговаря на изискванията на процесуалния закон. Видно от приложената по делото Заповед № 81213-1632/02.12.2021 година на Министъра на вътрешните работи, актосъставителят по делото е оправомощен да съставя актове за установяване на административни нарушения по ЗДвП. НП е издадено от компетентно длъжностно лице, оправомощено по реда на същата заповед.

Административнонаказателното производство е образувано със съставянето на АУАН в предвидения от ЗАНН 3-месечен срок от откриване на нарушителя, респективно 1-годишен срок от неизпълнението на правното задължение. От своя страна обжалваното наказателно постановление е постановено в 6 – месечния преклузивен срок. Ето защо са спазени всички срокове, визирани в разпоредбата на чл. 34 ЗАНН, досежно законосъобразното ангажиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя от формална страна.

Съобразени са и императивните изисквания при издаването на двата административни акта относно техните задължителни реквизити , съгласно разпоредбите на чл. 42, 43, ал. 5, чл. 57 и чл. 58, ал. 1 ЗАНН, необходими за законосъобразното ангажиране на административнонаказателната отговорност на виновното лице.

Разгледана по същество, съдът намира, че жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА, поради следните съображения:

В настоящия случай се касае за извършено нарушение на ЗДвП по смисъла на член чл. 23,ал.1 от ЗДвП. Отговорността на посочената разпоредба на ЗДвП се ангажира във всички случай, независимо от поведението на блъснатото МПС, включително и при рязко спиране от негова страна. Безспорно е установено, че жалбоподателят Г. при управление на лек автомобил марка „П.“ с Д.К. № XXXXX, вследствие на неспазване на необходимата дистанция удря отзад движещото се пред него МПС с Д.К. № XXXXX. Нарушението е извършено виновно от водача Г.. От обективна страна е нарушил законовите разпоредби. От субективна страна, същият е

действал при форма на вината непредпазливост. Разпоредбата на член 23, ал. 1 от ЗДвП не изисква конкретна форма на вина, за да се счете нарушението за съставомерно, т. е. то може да бъде извършено както при умисъл, така и при непредпазливост. Съобразно чл. 7, ал. 2 от ЗАНН, непредпазливите деяния не се наказват само в изрично предвидените случаи, като цитираната разпоредба от ЗДвП не изключва наказуемостта при тази форма на вината. В конкретния случай не е налице спор дали фактическия състав на член 23, ал. 1 от ЗДвП е осъществен. Претенциите на жалбоподателя са свързани с размера на наложеното му наказание, като същият изтъква доводи за затруднено материално положение.

По отношение на ангажираната административнонаказателна отговорност за нарушение на член 23, ал. 1 от ЗДвП, настоящият съд намира, че правилно и законосъобразно административнонаказващият орган е определил нарушението в НП по член 179, ал. 2, пр. 2 от ЗДвП – глоба в размер на 200,00 лева, отнасящо се до водач на МПС, който при управление на МПС и неспазване на дистанция предизвика ПТП, когато деянието не съставлява престъпление.

В санкционната си част разпоредбата на член 179, ал. 2, пр. 2 от ЗДвП предвижда конкретно определено по размер наказание „глоба“, без възможност административнонаказващият орган да определя техния размер в предварително посочени граници. Поради тази причина правилно и законосъобразно е определено наложеното наказание – такова каквото е в горепосочената разпоредба – „глоба“ в размер на 200,00 лева.

По отношение разпоредбата на член 28, ал. 1 от ЗАНН - правилно и законосъобразно административнонаказващият орган е приел, че не е налице хипотезата на маловажен случай, предвид разпоредбата на член 189з от ЗДвП. В хода на производството е приета и справка за нарушител, видно от която настоящият жалбоподател има издадени 23 броя НП, 14 фиша, както и 5 броя ЗПАМ до ЗДвП, обстоятелство, което извън контекста на разпоредбата на член 189з ЗДвП, също налага извода, че в конкретния случай напълно правилно не е приложена разпоредбата на член 28 от ЗАНН.

В хода на делото не са претендирани разноски, поради което не следва да бъдат присъждани.

Предвид гореизложените мотиви и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН Районен съд - Монтана

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 23-0996-002622/18.01.2024г. на Началник сектор „ПП“ при ОДМВР Монтана, с което на В. И. Г., ЕГН ***** от с.Г., общ. Монтана за нарушение на чл.23 ал. 1 от ЗДвП, на основание чл. 179 ал.2, пр. 2 от ЗДвП е наложено административно наказание – глоба в размер на 200,00 лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред АС-Монтана в 14-дневен срок от съобщението на страните.

Съдия при Районен съд – Монтана: _____